

Elek Attila

Miért nincs pénze a magyarnak?

- 2. rész -

Az időrablás

A múlt héten megnéztük és immár sokadszor megismételtük, azt a formabontó tételt, mellyel az embereket, többek között a magyar embereket etetik. E sorok írója 44 éves és bőven élt hát az átkosban, de mindig is a piacgazdaságba vágyott. Nem tagadom kedvenc sorozatom volt az Onedin család. Szájtátva bámultam a kapitalista versenyszellemet és a piacgazdaságot. Csodáltam a nagy hal megeszi a kis halat effektust.

A valódi kapitalizmus, és piacgazdaság álma. Mára egyértelmű, hogy illúzió!

Az ember aztán idővel rájön, hogy mindez hazugság, mert jelenleg minden pár család kezében van a Földön. Nézzük tehát a bizonyítékokat.

Már sokszor rámutattunk, hogy a magyar államadósság visszafizethetetlen, mert a rendszer úgy van kialakítva, hogy ne lehessen visszafizetni. Alapadatok 1990-ben az adósságunk 20 milliárd dollár. 2010-ig visszafizettünk 150 milliárd dollár kamatot. A tőketartozásunk meg 132 milliárd dollár lett. Aki egy kis matematikai érzékkel meg van megáldva, az könnyen rájöhet, hogy ilyen kamatterhek és feltételek mellett az adósság visszafizethetetlen és csak a nemzetállamok elnyomását szolgálja. Nem ez nem csak magyar példa, nézzük csak például Görögországot.

Uzsora hitelért cserébe éppen most kényszerítik rájuk a privatizációt, vagyis megszerzik a görög nép vagyonát.

Minket magyarokat, másként hülyítenek. Az első, hogy elhittetik velünk, hogy nálunk piacgazdaság van. Nos, kérem nincs. Mert, ha lenne, akkor a piac szabályozná a dolgokat. Ha lenne, működne az alapvető közgazdasági szabályok. Olyanok például, mint a kereslet-kínálat szabálya, vagy a pénzmennyiség nagysága és az infláció kapcsolata. De nem működik.

Azt még be lehet nekünk mesélni, hogy azért keresünk kevesebbet, mint a „nyugati” országok, mert nem vagyunk olyan gazdagok, és nem termelünk annyit, stb. Igen ám, de ha ez igaz lenne, akkor viszont az alacsony vásárló erő és az alacsony kereslet miatt nálunk olcsóbbnak kellene lennie az áraknak is. De nem ez történik, sőt.

Ugyan magyarázza meg valamelyik nagyokos közgazdász, hogyan lehet az, hogy Ausztriában például (ahol 1 millió forint az átlagfizetés) olcsóbb az áram és a távfűtés, mint nálunk. Ja és ol-

csóbb az tej, a cukor, a burgonya, és még a marscsoki is. Ha a kereslet-kínálat szabályozná az árakat, akkor a 10-szer nagyobb vásárlóerejű sógoroknál sokkal magasabbnak kellene lennie az áraknak, mint nálunk. Ehelyett ugyanannyi, vagy olcsóbb ott minden. Természetesen nincs erre más válasz, mint csak az, hogy valójában már régen nem a piac szabályoz.

Minden, ami zajlik az népvakítás. Az egyetlen cél a következő.

Meddig nem gondolkodik egy ember?

A válasz, amíg nincs ideje.

Nos, az emberektől két féleképpen lehet az idejüket elrabolni.

1.

Addig kell őket dolgoztatni, őket, hogy hulla fáradtan rogyjanak az ágyba. Ezért tartják mesterségesen alacsonyan az életszínvonalat, mert tudják, hogy a magyar amúgy dolgoz és tud termelni. Ha egy kicsivel jobban megy, vagy menne neki, rögtön jön az áremelés. (Benzin, cukor, étolaj, stb.) És a magyar újra nem gondolkodik, hanem leszegi a fejét és hajt tovább. Kell a pénz a sárga csekkre. Másod- harmad állás, 10-14 óra munka naponta az első infarktuszig.

2.

Ha valamilyen csoda folytán mégis lenne ideje, vagy már nyugdíjas, vagy munkanélküli, akkor is **meg kell akadályozni abban, hogy gondolkodjon, mert még rájönné a pénzügyi átverésre. A megoldás, a szórakoztatás.** Odaszögezik a TV készülék elé a magyart.

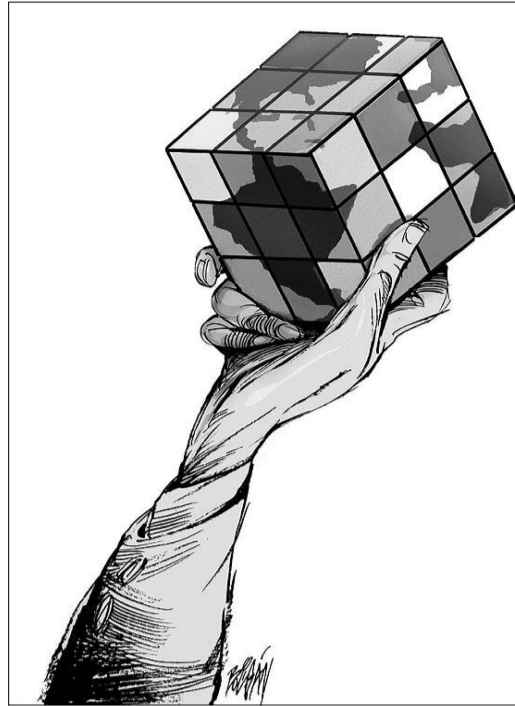
Az emberek persze tudják, hogy átverik őket a TV-vel, szégyenlik is ezt, és ugye azt mondják, hogy láttad a Győzike-t, én ugyan nem nézem, de éppen átkapcsoltam. A frászt. 2 millió(!) ember nézte. Minden ötödik magyar.

Akit Győzikevel nem tudnak beugratni, annak is ott a TV drog.

A magyarok ahelyett, hogy napi fél órát elmélkednének a világ

dolgain, vagy a családjukkal töltenék az időt, izgulnak **Alekoszon**, várják a **Mega X átverő faktort**, még mindig milliók tapadnak a képernyőre a **Barátok köztért**. Ha valaki azt hiszi, hogy ő nem

ilyen. Dehogynem! Nem sokban különbözik ezektől, az NCIS, a különböző **helyszínelők**, a **Gyilkos elmék**, a **Dr.Csont**, a **Bajnokok ligája**, a **Született feleségek**, a **Szex és New York**, a **vészhelyzet**, a **Grace Klinika**, vagy a drogot népszerűsítő **Dr. House**.

Amíg mi magyarok halálra dolgozzuk magunkat, vagy a TV mákonyába ragadunk, addig a mindenkori kormány elhitteti velünk, hogy nincs pénz.

Persze mindannyiukat bábként mozgatják. Hiába vív Orbán gazdasági szabadságharcot, ha odaadta 2001-ben a Magyar Nemzeti Bankot, a pénzkibocsátás jogával együtt az EU-nak. Mivel akar szabadságharcot vívni? Kölcsönvett uzsora pénzzel? Visszavásárolta a MOL 25%-át. De miből könyörgöm? A Bajnai-kormány által felvett, de fel nem használt IMF uzsorából. Nekünk meg bemagyarázzák, hogy ez milyen jó most nekünk.

Ugyan, minek?!

A MOL egy multinacionális tőzsdei cég. Mitől jobb az nekem, magyar állampolgárnak itt Kozármislenyben, hogy 25%-ot birtoklunk belőle. Elmondom: semmivel.

De kiadtunk rá 500 milliárd forintot. Az embereknek nincs pénz, sok helyen kikapcsolják az áramot, nincs pénz már 20.-a környékén. De majd Szíjjártó megmagyarázza, hogy a MOL megvásárlása a gazdasági szabadságharc része. Ja, persze. 500 milliárd forint. Orbán Viktor 13 milliárd forintért fellázította az országot, aláírást gyűjtött, népszavazást tartott. A 13 milliárdos vizitdíjért. Most meg csak úgy suttyomban 500 milliárd forint, uzsorakamattal terhelt pénzből veszünk egy multi cégből 25%-ot.

Piacgazdaság, mi?

Le kell csökkenteni az államadósságot, kell fizetni továbbra is az uzsorakamatot. Azt már senki sem teszi hozzá, hogy GDP arányosan egypár Európai államnak sokkal magasabb az adóssága, mint nekünk. És mégis jobban élnek. Néhány államnak? Az összesnek! Olaszország, Portugália, Görögország, Anglia, Franciaország, Németország, mind mind nagyobb GDP arányos adóssággal rendelkeznek, mint mi. Mit csinálunk, mi?

Mivel pénz nyomtatni nem tudunk, ezért megnyugtadjuk a befektetőket. **Ez magyarul annyit tesz, hogy nyalunk az uzsorásoknak, hogy adjanak még uzsorahitelt, amiből tudjuk fizetni a kamatokat.**

Ez jelenleg a magyar gazdasági szabadságharc lényege.

És még büszkének is vagyunk rá, hogy idén már 5 milliárd dollár újabb uzsorakölcsönt tudunk felvenni, amiből az idej kamatszolgálatot is teljesíteni tudjuk. 5 milliárdot hozzátermeltünk, így ebben az évben is le tudjuk tejelni a 10 milliárd kamatot.

Ön dönt Kedves Olvasó!

Gondolkodik ezeken a dolgokon, vagy nem.

A döntés az Öné! (Vigyázat, kezdődik a **Dr. House!!! Nemtudomhányadik évad, vadonatúj részekkel...**)

(folytatjuk)

www.szabadeuropa.com

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremtteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stóffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C/1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.